Aký bol Katarínsky ples?

Jeseň sa pomaly chýlila ku koncu a to je čas, keď sa už tradične koná školský KATARÍNSKY PLES.

I tento rok sa tak stalo 20.11.2010. Všetko bolo tradične dobre pripravené - koláčiky od výmyslu sveta, chutná večera, bohatá a zaujímavá tombola, kultúrne spestrenie prestávok, dobre naladená, a vôbec nie rozladená, kapela Milkivej, i nejaké tie prekvapenia. Miesta v sále boli zarezervované už dávno pred začiatkom plesu, čo nás nesmierne tešilo. Tesne pred plesom ostávalo voľných len pár „stoličiek". Neviem, či sa o to pričinila naša reklama alebo ohlasy na plesy minulé, každopádne nás to hrialo pri srdiečku, že je o našu akciu taký veľký záujem. Oproti rokom minulým sme priniesli i niekoľko vylepšení. Klasické otvorenie plesu predtancovaním štandartných a latinsko-amerických tancov sme tento rok nahradili svetelno-ohňovou show, ktorú nám zabezpečili dve veľmi šikovné (ja by som povedala, že i odvážne) dievčatá z Vrbového – skupina, ktorá si hovorí MaDaLu. Ich vystúpenie bolo niečím úplne iným, ako sme boli zvyknutí doteraz, no zároveň i grandióznym a prekvapujúcim, dôstojným toho okamihu. Spojenie tej správnej hudby a ohňa, či svetla vyvolávalo vo mne príjemné zimomriavky.

Ďalším spestrením Katarínskeho plesu boli ukážky klasických a latinsko-amerických tancov v podaní Dominiky Jurdovej a jej tanečného partnera Miňa z tanečného klubu TK Dance Hlohovec. Dominika sa u nás na plese prezentovala už niekoľkýkrát a každým rokom vidíme nielen to, ako rastie do krásy, ale aj ako rozvíja svoj talent k maximálnej dokonalosti. O ladnosti pohybov jej a jej tanečného partnera môžeme mnohí(é) len snívať.

Novinkou bolo aj hromadné púšťanie čínskych balónov šťastia. Balóny sa na svoju púť vypravili po rozdaní tomboly z javiska amfiteátra niekedy nad ránom. Hostí plesu z mimo Krakovian (a bolo ich ako každý rok, neúrekom) potešila ďalšia novinka tohto ročníka - zabezpečili sme im odvoz domov za veľmi slušné ceny. Ako poďakovanie za to, že merali cestu do Krakovian, že minuli svoje ťažko zarobené euríčka pre Základnú školu v Krakovanoch a tiež, aby sa mohli neviazane (pri vínku) baviť. Táto služba sa nám osvedčila a určite ju ponúkneme i pri ďalších akciách.

A kedy to bude? No už v marci sa tešíme na druhú RETRO DISKOTÉKU!!! A tešíme sa i na Vás, ktorí sa tam prídete zabaviť, tentoraz v rytme disco!

-JaK-

V Krakovanoch tiekla krv

90 ľudí s našej obce a okolia preukázalo v adventnom období svoju láskavosť voči ostatným darovaním najvzácnejšej tekutiny - svojej krvi, v prospech ostatných.

V piatok 10. decembra 2010 sa od skorého rána prichádzali do kultúrneho domu v Krakovanoch, kde Miestna skupina Slovenského Červeného kríža v Krakovanoch (MsSČK), spolu s konzorciom darcov krvi, zorganizovala už ôsmy ročník tohto chvályhodného podujatia. Bez rozdielu veku si darcovia po vyplnení dotazníka ľahli na pripravené kreslo v spoločenskej miestnosti, nastavili ruku a šesť sestier z Národnej transfúznej služby v Trnave, spolu s pani doktorkou, sa postarali o to aby bola táto vzácna tekutina odobratá a bezpečne dopravená k tým, ktorí ju nevyhnutne potrebujú. Krvi je vždy nedostatok, je potrebná pri operáciách, úrazoch, či haváriách, ale i pri dlhodobých liečbach chronických chorôb.

S podrobnejšími štatistikami nás oboznámila zapisovateľka Ľudmila Zuzicová. Ako uviedla, *„najpočetnejšiu skupinu darcov tvorili občania Krakovian a Vrbového, ktorých prišlo po 20, nasledovali Drahovce s 18 darcami, Piešťany s dvanástimi, Bašovce s piatimi, dvaja darcovia prišli z Trebatíc, Ostrova a Banky, no a po jednom z Moravian, Brezovej pod Bradlom, Nového Mesta nad Váhom, Veľkých Kostolian, Hrádku, Rakovíc, Trstína, Poradia a Špačiniec."* Podľa našej mienky si všetci za tento humanitný čin zaslúžia obrovskú vďaku. *„ Medzi zúčastnenými bolo i 22 prvodarcov,* „ dodala pani Zuzicová.

Po darovaní krvi, ktoré je samozrejme bezplatné, si mohli za spevu chrámového spevokolu z Krakovian, pod vedením Heleny Augustínovej, darcovia odpočinúť v hlavnej sále kultúrneho domu. Tu mali pripravené sladké i slané občerstvenie, guláš, vínko na doplnenie krviniek, ale „šoféri" tiež nealko nápoje na doplnenie tekutín. Celý priebeh podujatia dokumentoval svojou kamerou dlhoročný člen MsSČK a mnohonásobný darca krvi Peter Palkech. Na slovíčko sme sa zastavili i u pani predsedníčky MsSČK Eleny Krestovej, ktorá vyslovila s priebehom akcie veľkú spokojnosť a podľa jej slov *„vďaku Obecnému úradu, starostovi Vladimírovi Mihálikovi, poslancom, celému výboru MsSČK, sponzorom, chrámovému spevokolu a samozrejme všetkým zúčastneným darcom krvi, že pochopili myšlienku tohto humanitného prejavu ľudskej spolupatričnosti."*

Ďalšie takéto podobné podujatie sa bude konať 24. januára 2011 na Gymnáziu Jána Baltazara Magina vo Vrbovom. Tohto odberu sa zúčastnia aj zamestnanci a študenti SOU odevného vo Vrbovom. *„Chcela by som pozvať i novopristahovaných občanov Krakovian, alebo tých, ktorí môžu darovať krv a majú obavy, aby prekonali sami seba a prišli darovať krv, nech sa rady darcov rozširujú i naďalej. Touto cestou ďakujem všetkým vyššie spomenutým, okrem nich i farskému úradu, spoločenským organizáciám v obci, ale i všetkým občanom, za podporu aktivít MsSČK počas tohto roka. Ako vďaku za ich pomoc bol na štvrtú adventnú nedeľu pred kostolom v Krakovanoch podávaný charitatívny vianočný punč. Všetkým spomenutýmprajem príjemné prežitie vianočných sviatkov a do nového roka veľa zdravia, pokoja a vzájomnej lásky, ktorú tak potrebujeme,* „ dodala E. Krestová. My z redakcie jej, výboru a celej MsSČK prajeme v novom roku veľa podporovateľov a síl do bohatých aktivít tejto člensky najväčšej miestnej neziskovej organizácie.

Juraj FILO

Advent u nás v Krakovanoch

Nekladiete si niekedy otázku, či je dobré, že bývate v Krakovanoch? Nemáte niekedy v hlave predstavu, že by ste chceli bývať inde? Ja aj áno, priznávam sa. Vždy však moje úvahy skončia tým, že som rada, a dobrovoľne, obyvateľkou Krakovian.

Obzvlášť rada som a dobre sa cítim v Krakovanoch práve teraz, v predvianočnom období. Dokonca som hrdá, že tu bývam. Veď také krásne adventné možnosti, ako nám prináša naša obec, nenájdeme len tak hocikde! Verte mi. Advent má byť obdobím čakania, prípravy na vianočné sviatky, na narodenie Ježiša Krista, na narodeniny Lásky. V dnešnom uponáhľanom svete sa však na to zabúda, nie je na to proste čas. Dnes nie je čas na niečo čakať, skôr všade prichádzame neskoro. Dnes nie je čas na niečo sa pripravovať, všetko beží ohromne rýchlo, je toho veľa a naraz, takže pripravovať sa? Kedy? A vlastne načo, veď všetko bude znovu a tak ako prišlo, tak aj odíde. Tak načo sa niečím zaťažovať, nebodaj sa pri niečom pozastaviť a niečo si vychutnávať?!

Krakovany nám dávajú iné možnosti. Už niekoľko rokov nás „nútia" pripraviť sa na Vianoce, vychutnať si celé predvianočné obdobie a užiť si najkrajšie sviatky v roku. Prekrásny adventný veniec v kostole, každú nedeľu zapálená jedna svieca počas adventu a posvätenie adventných vencov do domácností má svoju silu. Z jednej nedele, z jedného dňa v týždni môžeme predsa ťažiť celý týždeň v bežnom živote. Z jednej zapálenej sviece môžeme svetlo a teplo, lásku vnímať po ostatných niekoľko dní. Táto možnosť sa nám všetkým ponúka.

Počas prvej adventnej nedele majú v našich Krakovanoch už svoju tradíciu Vianočné trhy. Viete si predstaviť krajšiu prípravu na Vianoce, ako dať, darovať kúsok zo seba tým, ktorí to potrebujú? Prísť si posedieť v kruhu svojich blízkych a priateľov. A dobrý pocit na začiatok adventu zostáva v nás všetkých.

Mikuláš v kostole. Ako veľmi sa deti tešia na tento deň! Aj tie, čo celý rok rodičia strašili, že neposlúchajú a nič od Mikuláša nedostanú (leda tak uhlie a varechu), predsa len s nádejou čakajú a dočkajú sa sladkého prekvapenia. Doma v topánke za oknom, v kostole od svätého Mikuláša, tiež od Mikulášov, čo chodia po dedine. Ja som šťastná, že táto tradícia v Krakovanoch ešte stále žije. Že v predvečer sviatku stretnete na ulici Mikulášov, čertov i anjelov. Že zazvonia na vaše dvere a Vy vidíte na deťoch, ako ich očakávali a až dlho dopredu si pripravili básničku, či modlitbičku. A o ten cukrík, čo od Mikuláša dostanú, či mandarínku, vôbec nejde. Verím, že aj deti veria na tradície a Mikuláš má v nich svoje silné a nenahraditeľné miesto.

Tento rok bol na Mikuláša obzvlášť štedrý. Nádielku dostali všetci, ktorí mali o ňu záujem, aj od Folklórnej skupiny Lusk Krakovany. V spolupráci s Hudobnou skupinou Borovienka a Detskou folklórnou skupinou Krakovanček si pripravili pre nás ozaj unikátne vystúpenie v Dome umenia v Piešťanoch. Darovali nám jedinečnú príležitosť zažiť starodávne Vianoce. Prežiť zvyky, ktoré v Krakovanoch a okolitých obciach žili kedysi a už možno v mnohých dnešných rodinách vymreli. Vďaka pár obetavým ľuďom, ktorí tieto tradície zbierajú a oživujú, žijú zvyky dodnes a prinášajú nám pokoj a teplo domova. To staré má niečo do seba, iste sa mnohí na tom zhodneme. Pri pohľade na starý strom, starý zachovalý dvor, či dom to cítime. Rovnako aj pohľad na starého človeka, ak to chceme vidieť, prináša niečo jedinečné. Pokoru, životné skúsenosti, prežitú múdrosť. A tak je to aj so starými zvykmi. Majú niečo do seba. Na pódiu, do poslednej bodky prepracovanom programe, sme videli ako rodina kedysi žila v očakávaní Vianoc, ako držali spolu, ako deti pomáhali rodičom a rodičia im venovali svoj čas a lásku. Ako celá obec svorne žila prípravami na Vianoce a zvyky boli niečo nedotknuteľné. Bezchybné vystúpenia účinkujúcich, kde ste oči mohli nechať na kulisách, pretože každá mala svoje miesto a bola práve tá najsprávnejšia na najsprávnejšom mieste, boli popretkávané spevmi a hudbou Borovienky a Limbačky. Jedinečné vystúpenie, ktoré navodilo krásnu a neopakovateľnú atmosféru blížiacich sa sviatkov.

Svoje stále miesto v krakovianskom adventnom kalendári má aj vianočná kvapka krvi. Červený kríž Krakovany každoročne pripraví sálu kultúrneho domu a pozve návštevníkov, ktorým nie je cudzie, a hlavne im zdravie dovolí, darovať kúsok zo seba, krv - tú vzácnu a nenahraditeľnú tekutinu. Práve v predvianočnom období má tento čin svoje čaro a predvianočne vyzdobená sála, pohostinnosť Krakovian, ochota personálu, príjemné a útulné prostredie silu akcie znásobuje. Darcovia krvi, predovšetkým tí krakovianski, majú istotu aj v tom, že sa na nich nezabúda. Slávnostná večera v adventnom období, slová vďaky a uznania patria každoročne v ten jeden slávnostný večer len a len im.

Jedno nedeľné adventné popoludnie patrí už tradične aj Obecnému úradu v Krakovanoch, ktorý si chce tiež uctiť svojich občanov a priniesť im čaro Vianoc v podaní detí materskej a základnej školy. V ten deň sa v sále kultúrneho domu zídu mladší i starší, i tí najmladší a najstarší. Krásu chvíle znásobí vyzdobená sála, rozvoniavajúce varené vínko, či ďalšie občerstvenie. Ale najdôležitejším momentom je príhovor starostu obce, ktorý želá radostné a pokojné vianočné sviatky a taktiež prekrásne vystúpenie detí. Viete, koľko úsilia stálo pani učiteľky a koľko sebazapierania deti, aby si pre nás pripravili svoje pásma spevov, tancov, či scénok?

Možno v niektorých obciach, a o mestách ani nehovorím, vymreli Lucie. Ja som veľmi rada, že v Krakovanoch ešte žijú a v predvečer ich mena v kalendári navštevujú naše príbytky, aby nás i naše domovy očistili od nečistých duchov. Táto tradícia prežíva už množstvo rokov, poznali ju naši dedovia a ich dedovia. Ako dobre, že v Krakovanoch ešte stále trvá.

Štvrtá adventná nedeľa je venovaná všetkým ľuďom dobrej vôle a tradičný charitatívny punč a sladký voňavý koláčik pred kostolom po svätej omši si mnohí z nás už ani nevedia predstaviť inak. Aj keď je treskúca zima, to teplo v srdci, keď je celá obec spolu, keď sa pousmejete na suseda a poviete si pár slov s kamarátom z opačného konca dediny, má svoju silu. A sviatočný nedeľný obed hneď chutí o kúsok lepšie.

Vianoce sú sviatkom svetla. S narodením Ježiša Krista prišlo svetlo, nádej do našich životov, a tak Lampášikový sprievod obcou, ktorý sa koná u nás vždy 21. decembra na deň zimného slnovratu, nesie v sebe tento charakter. Zapáliť symbolicky svetlo do našich domovov, nádej do našich sŕdc, znovu byť na chvíľu ako obec spolu. Zjednotiť sa za jedným cieľom a aj deťom ukázať o čom sú Vianoce, to je poslaním Lampášikového sprievodu obcou.

Vianoce sú iste o darčekoch. Pre niekoho je darčekom dobrá kniha, nový sveter, pre deti hračka. Ale nie je krásnym darčekom pokoj a radosť v srdci? Pocit, že každý z nás môže byť a je trochu lepší. Ja už som svoj darček dostala. Daroval mi ho môj syn, ktorý prekonal svoju trému a krásne s dlhým textom vystupoval na javisku. Darovala mi ho moja dcéra, ktorá sa odhodlala pokračovať v tradíciách a ísť robiť Lucie. Daroval mi ho Lusk, ktorý mi ukázal, ako sa dajú prežiť Vianoce v duchu rodiny a obce.

Vianoce sú o dávaní. Ja som dostala, takže aj dávam. Darujem svoje ďakujem a prianie, aby Vaše Vianoce boli tými najkrajšími a najčarovnejšími, aké ste doteraz prežili.

Michaela HAVRLENTOVÁ